

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Num.

836

20
febrer
2022

La sentida mort del bisbe auxiliar Antoni Vadell

Lluís Ramis, rector

Notícia no per esperada, menys dolorosa, el passat dia 12 de febrer, solemnitat de Santa Eulàlia, va morir en la Pau de Crist el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Antoni Vadell i Ferrer, després d'un procés imparable i implacable, un càncer de pàncrees que ell mateix va anunciar que patia a l'estiu de 2021. En el darrer mes i mig el seu estat es va agreujar molt degut a unes hemorràgies digestives provocades pel càncer que malgrat es van poder controlar, el seu procés oncològic va seguir avançant fins a provocar-li la mort.

El bisbe Toni, com molts li deien, va néixer a Lluçmajor (Mallorca) el 17 de maig de 1972.

Als 14 anys va ingressar al Seminari Menor de Mallorca, passant després a cursar filosofia i teologia al Seminari Major de Mallorca. Va ser ordenat diaca el 4 d'octubre de 1997 i prevere el 31 de maig de 1998. Va obtenir la llicenciatura en Teologia, especialitat en Pastoral de la Joventut i Catequètica a la Universitat Pontifícia Salesiana (2006-2009).

El seu ministeri sacerdotal l'ha desenvolupat a la diòcesi de Mallorca. Ha combinat la tasca parroquial amb la pastoral catequètica i educativa. Ha estat vicari episcopal per a l'Evangelització (2013-2017), i membre del Col·legi de Consultors (2014-2017).

El 19 de juny de 2017 es va fer públic el seu nomenament com a bisbe auxiliar de Barcelona. Va rebre l'ordenació episcopal el 9 de setembre de 2017 a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona juntament amb el bisbe Mons. Sergi Gordo.

En el si de la Conferència Episcopal Tarraconense era President del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i Balears (SIC).

En el si de la Conferència Episcopal Espanyola ha estat membre de la Subcomissió Episcopal de Catequesi (2017-2020), i actualment era membre de la Comissió Episcopal d'Evangelització, Catequesi i Catecumenat.

El bisbe Toni era una persona molt entregada, molt vàlida, amb un gran zel evangelitzador i amb gran sintonia amb els joves, que s'ha fet estimar a la diòcesi de Barcelona i al qual trobarem molt a faltar. Al Cel Sia!

Ens ha semblat molt escaient incorporar en aquest número del full parroquial l'homilia del Cardenal arquebisbe de Barcelona Joan Josep Omella en la missa funeral "*corpore insepulto*" que va tenir lloc a la catedral el 14 de febrer. Degut a la manca d'espai hi hem exclòs la pregària a la Mare de Déu de Lluc que també formava part de l'homilia.

Homilia de Monsenyor Joan Josep Omella

“És sempre dolorós enterrar una persona estimada. Avui se’ns trenca el cor davant la mort del nostre benvolgut bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Toni Vadell Ferrer. I la pregunta que molts de nosaltres ens fem davant la mort del nostre pastor, germà i amic és: «Per què tan aviat? Per què el Senyor no ha escoltat les nostres pregàries?».

I no tenim resposta. No obstant això, en el silenci de la pregària, en la pau del diàleg amorós amb el Senyor, hi ha una llum que pot il·luminar els nostres dubtes i els nostres dolors. En la Bíblia, trobem aquesta llum en la resposta que dona Job a aquells que el torturen amb aquesta mena de preguntes. Job, davant la dura situació d’haver-ho perdut tot (béns, fills, casa, salut), amb immensa fe i confiança diu: «El Senyor ho dona, Ell mateix ho pren. Beneït sigui el seu nom» (Jb 1,21). ¿No és aquesta també la llum que ens il·lumina en aquests moments? Sí, germans, el Senyor ens va regalar la presència del nostre estimat Toni Vadell i ara se l’emporta amb Ell. Podem dir, veritablement, que tot ve de Déu i que tot torna a Ell. Costa, a vegades, entendre-ho, però el Senyor sap donar-nos sempre el que més ens convé.

El nostre germà Toni ha anat a trobar-se amb el Pare, de la mà de Jesucrist, el principi i fi de la història, en l’amor sense mesura de l’Esperit Sant. El misteri de Déu ha sigut el fonament i la roca sobre la qual s’ha edificat sòlidament la vida del bisbe Toni, i sobre la qual se sosté també la vida de tota l’Església, la de tots els fidels i, fins i tot, la d’aquells que neguen Déu o no el coneixen.

Tant el bisbe Toni com tots els preveres que he conegut a la nostra Diòcesi afectats per la malaltia, l’han sabuda portar amb gran dignitat

humana i creient, donant-nos un exemple admirable de com hem de posar-nos a les mans de Déu, acceptant sempre la seva voluntat. Especialment, en aquest temps de pandèmia que el contacte personal ha quedat tan restringit i els moments de solitud són molt freqüents.

En el bisbe Toni, he pogut descobrir una profunda espi-

ritualitat, fonamentada en el misteri pasqual, en la Creu de Crist Resuscitat, signe de renúncia i d'amor; i també una profunda espiritualitat apostòlica, a l'estil de sant Joan d'Àvila, patró dels sacerdots espanyols, a qui va tractar sempre d'imitar en el seguiment a Crist.

Sant Joan d'Àvila, atribuït a El Greco

De sant Joan d'Àvila es diu que abans de morir «va invocar la Mare de Déu amb el *Recordare, Virgo Mater...* I una de les seves últimes paraules, mirant el crucifix, va ser “ja no tinc pena d'aquest negoci”. Era el 10 de maig de 1569. Santa Teresa de Jesús, en assabentar-se de la mort de Joan d'Àvila, es va posar a plorar i, preguntant-li la causa, va dir: “Ploro perquè l'Església de Déu perd una gran columna”».

El bisbe Toni deia que, quan li van comunicar que tenia un tumor al pàncrees, va posar la seva vida totalment a les mans del Senyor i que, encara que li dolia pensar que aquest tumor pogués portar-lo a la mort, en la pregària sentia com mai la proximitat de Déu, el consol del Senyor.

El bisbe Toni, home de fe sòlida, també ha mirat el crucificat al llarg de la seva malaltia i, especialment, en aquests últims temps. Va unir el seu dolor al de Crist, va posar a les seves mans la seva vida i tot el seu ser. I m'atreveixo a dir, en paraules de santa Teresa, que també l'Arquebisbe, els Bisbes Auxiliars i tota l'Arxidiòcesi plora, perquè perdem una «gran columna», i jo, personalment, perdo no només una gran ajuda en el meu ministeri pastoral, sinó sobretot un germà petit al que estimo de cor.

I em pregunto: ¿què ens diria el bisbe Toni en un moment com aquest? ¿quin seria el seu ensenyament catequètic? Ell tenia molts recursos per a mostrar el missatge de Jesús. Era un molt bon comunicador. Segur que, com ell solia fer moltes vegades, ens suggeriria una imatge o metàfora a través de la qual aniria mostrant-nos com ser millors laics, consagrats, diaques, preveres i bisbes. No sé quina imatge o metàfora posaria davant els

Santa Teresa de Jesús, atribuïda a Francisco de Herrera el Mozo

nostres ulls, perquè sempre ens sorprenia en les seves catequesis i predicacions. No obstant això, m'atreveixo a dir que triaria dues icones: Crist a la premsa de vi i la Mare de Déu de Lluc.

Crist a la premsa de vi: això és, en el recipient on es trepitja o premsa el raïm per a obtenir-ne el most. En aquest quadre, podem contemplar l'amor que Déu Pare té per nosaltres, que no es conforma a enviar el seu Fill, sinó que, com mostra la pintura, el «tritura», fent-lo vi, perquè, quedant-se amb nosaltres, puguem dir: «Ell s'entrega per mi i jo m'entrego per Ell».

Jesus a la premsa de vi. Frontispici de la Bíblia Ernestina (1649)

Sí, el nostre bisbe Toni ha volgut viure el seu sacerdocí esdevenint pa, aliment, per als altres. S'ha deixat triturar i ha volgut fer seves aquestes belles paraules: si Crist s'entrega per mi, jo m'entrego per Ell i per l'Església que pelegrina a Barcelona. Em deia un dia a l'hospital: «Estic molt fluix, no tinc forces, el mal va avançant. Creix el tumor. Només que-

da com a remei el miracle, si és la voluntat de Déu. M'abandono a les seves mans. La meva pregària és l'ofrena de la meva vida al Senyor per l'Església, per la Diòcesi.»

Escoltant-lo, vaig recordar les paraules de sant Pau que proclamàvem el dia de la festa de sant Fructuós, bisbe i màrtir. Deia així: «Pel que fa a mi, la meva vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. Ens heu provat, Déu nostre, però a la fi ens porteu al Paradís» (2Tm 4, 6-8a).

Mare de Déu de Lluç: li agradava molt contemplar la Mare de Déu de Lluç, patrona de Mallorca. Sabia posar-se a les seves mans com un nen es posa a la falda de la seva mare.

¡Quantes vegades va pregar a la Mare de Déu de Lluç el nostre estimat Toni! Avui, davant la Mare de Déu, nosaltres preguem i li demanem que dirigeixi els seus ulls misericordiosos cap al bisbe Toni, cap a la seva mare, cap al seu germà, cap a la seva neboda i cap a tota la seva família, i que els mostri el fruit beneït del seu ventre, Jesús el nostre

Mare de Déu de Lluç, Escorca, Mallorca

Salvador. I que, pels mèrits de la Passió i Resurrecció de Jesucrist, sigui purificat de tots els seus pecats i ressusciti a la vida sense fi.

Com a poble de Déu que pelegrina a Barcelona, proclamem amb fe que Crist ha vençut la mort, que el Ressuscitat viu i és enmig de nosaltres, que en Ell viuen també, misteriosament, però realment, els nostres difunts, i que en Ell viurem per sempre. Diem amb fe viva: «Anunciem la vostra mort, confessem la vostra resurrecció, esperem el vostre retorn, Senyor Jesús» (de la Pregària Eucarística).

Li demanem, també, que us concedeixi la pau, l'esperança i el consol a vosaltres: a l'Antònia, la seva mare, al seu germà Joan, a la seva neboda, a tots els familiars i amics. Que el Senyor us recompensi per tot l'afecte amb què heu tractat el Toni durant la seva malaltia. Gràcies a tots els que heu estat prop d'ell, l'heu acompanyat físicament i amb les vostres pregàries. Gràcies pel vostre testimoni i per la vostra entrega generosa.

Estic segur que podem aplicar al nostre estimat Toni les paraules que va dir sant Joan d'Àvila al final de la seva vida:

«Tu, Senyor, ho saps. No em van torbar les paraules d'aquells que murmuraven de mi, d'aquells que malparlaven de mi i d'aquells que em contradeien, perquè jo et seguia a Tu, Pastor bo, Pastor amorós. Després que et vaig seguir no vaig desitjar coses d'aquest món; no vaig buscar favors d'homes ni riqueses que els homes solen desitjar, ni cap altra cosa que, com a home pogués procurar-me i desitjar. Tu, Senyor, ho saps que dic veritat, que de bona gana vaig deixar tot el que tenia i tot el que pogués tenir per seguir-te a tu, Senyor meu, Pastor meu, Bé meu».

Toni, germà, que Déu et beneeixi i et guardi. Descansa en pau i continua treballant des del cel mentre nosaltres avancem per aquesta vall de llàgrimes.”

+ Cardenal Joan Josep Omella Omella

Traspàs de la Carme Mariñoso

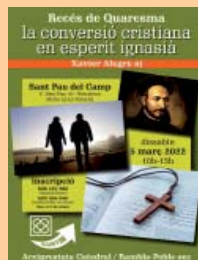

El passat divendres, 11 de febrer, ens va deixar sobtadament la Carme Mariñoso. Pels qui pel nom no la coneixeu, si us diem que era l'esposa d'en Ferran Singla, el nostre diaca permanent fins que es va jubilar, i a qui tant de suport va donar en els darrers anys, ben segur que la recordareu.

Properament, la família de la Carme es posarà en contacte amb la parròquia per concertar data per celebrar una eucaristia. Us mantindrem informats.

Recés conjunt de Quaresma

Per participar en el Recés de Quaresma organitzat pel nostre Arxiprestat que es celebrarà el dissabte 5 de març de 10 a 13h a l'església de Sant Pau del Camp, cal fer inscripció prèvia al telèfon mòbil 608 497 988, preguntant per Roser Borràs. Dirigirà el recés "La conversió cristiana en esperit ignasià" el jesuïta Xavier Alegre.

Visita de l'Associació Intercultural Diàlegs de Dona

El passat dia 10 de febrer, un grup de nou dones, set de Bangladesh i dues de la Índia, acompanyades de dues monitores, totes elles membres de l'Associació Intercultural Diàlegs de Dona, van pujar al campanar del Pi per contemplar la ciutat que fa alguns anys que les acull.

Aquesta associació és una entitat fundada per dones que treballa per a les dones, que actua al Raval amb dones de Bangladesh, Pakistan, Índia, Marroc, Síria... per acollir-les i acompanyar-les en el seu procés d'adaptació i els ofereix les eines necessàries perquè guanyin seguretat, confiança, autonomia i espais comuns de diàleg entre un veïnat molt divers. D'aquesta manera, contribueix a fer de la nostra ciutat un model de convivència.

Des del Pi, donem suport a aquestes iniciatives.

Horari actual de misses

DIES FEINERS
19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES
19:00 a la Basílica

DIUMENGES
12:00 a la Basílica

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7
SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43

info@basilicadelpi.cat
www.basilicadelpi.cat

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia.

Per gestions administratives relacionades amb els sagraments, demaneu cita trucant al 93 318 47 43 o escriviu un e-mail a:

despatx.santamariadelpi@gmail.com